

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-60-03

Druk nr 1778
Warszawa, 10 lipca 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zaliczaniu na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zaliczaniu na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego¹⁾

Art. 1. Ustawa określa zasady zaliczania na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego w związku z wojną rozpoczętą w 1939 r., za pozostawienie których miała przysługiwać pomoc zgodnie z postanowieniami:

- 1) układu z dnia 9 września 1944 r. zawartego pomiędzy Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego a Rządem Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Rad dotyczącego ewakuacji obywateli polskich z terytorium Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Rad i ludności białoruskiej z terytorium Polski;
- 2) układu z dnia 9 września 1944 r. zawartego pomiędzy Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego a Rządem Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Rad dotyczącego ewakuacji obywateli polskich z terytorium Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Rad i ludności ukraińskiej z terytorium Polski;
- 3) układu z dnia 22 września 1944 r. zawartego pomiędzy Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego a Rządem Litewskiej Socjalistycznej Republiki Rad dotyczącego ewakuacji obywateli polskich z terytorium Litewskiej Socjalistycznej Republiki Rad i ludności litewskiej z terytorium Polski;

- 4) umowy z dnia 6 lipca 1945 r. między Tymczasowym Rządem Jedności Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o prawie zmiany obywatelstwa radzieckiego osób narodowości polskiej i żydowskiej, mieszkających w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i o ich ewakuacji do Polski i o prawie zmian obywatelstwa polskiego osób narodowości rosyjskiej, ukraińskiej, białoruskiej, rusińskiej i litewskiej, mieszkających na terytorium Polski i o ich ewakuacji do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Art. 2. 1. Prawo do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego przysługuje właścicielom tych nieruchomości, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) zamieszkiwali w dniu 1 września 1939 r. na terenach, o których mowa w art. 1, byli w tym dniu obywatelami polskimi i opuścili te tereny w związku z wojną rozpoczętą w 1939 r.;
- 2) posiadają obywatelstwo polskie;
- 3) zamieszkują na stałe w Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W razie śmierci właściciela nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego, prawo do zaliczenia wartości nieruchomości przysługuje łącznie wszystkim jego spadkobiercom, jeżeli posiadają oni obywatelstwo polskie i zamieszkują na stałe w Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy albo jednemu z nich wskazanemu przez pozostałych spadkobierców. Wskazanie osoby uprawnionej następuje przez złożenie oświadczenia z podpisem notarialnie poświadczonym.

3. Prawo do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego, stwierdzone na podstawie odrębnych przepisów oraz na podstawie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2, jest niezbywalne.

4. Prawo do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego nie przysługuje osobie, która na podstawie odrębnych przepisów, w tym przepisów o gospodarce nieruchomościami, o przeprowadzeniu reformy rolnej lub o ustroju rolnym i osadnictwie, nabyła na własność

albo w użytkowanie wieczyste nieruchomości Skarbu Państwa, jako pomoc za pozostawione nieruchomości.

Art. 3. 1. Na poczet ceny sprzedaży nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego takich nieruchomości oraz ceny sprzedaży położonych na nich budynków, innych urządzeń albo lokali osobom, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, zalicza się, z zastrzeżeniem ust. 2, wartość nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego.

2. Zaliczenie wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć kwoty dwudziestu tysięcy złotych.

Art. 4. 1. Potwierdzenie prawa do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego następuje na wniosek osoby ubiegającej się o potwierdzenie tego prawa, złożony nie później niż do dnia 30 czerwca 2005 r.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) dowody, o których mowa w art. 5 ust. 2;
- 2) oświadczenie wnioskodawcy o pierwszym miejscu zamieszkania po przybyciu do Polski osoby, o której mowa w art. 2 ust. 1, oraz dowody potwierdzające to oświadczenie;
- 3) oświadczenie wnioskodawcy o dotychczasowym stanie realizacji prawa do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego;
- 4) operat szacunkowy sporządzony przez rzeczoznawcę majątkowego, w którym określono wartość nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego.

3. W razie śmierci właściciela nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego, do wniosku należy dołączyć dodatkowo:

- 1) postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku;
- 2) oświadczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 2.

Art. 5. 1. Prawo do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego potwierdza, w drodze decyzji:

- 1) wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy będącego właścicielem nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego albo
- 2) wojewoda właściwy ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania osoby będącej właścicielem nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego, jeżeli o zaliczenie ubiegają się spadkobiercy tej osoby.

2. Potwierdzenie prawa do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego następuje na podstawie urzędowego opisu mienia lub zaświadczenia odszkodowawczego wydanego przez były Państwowy Urząd Repatriacyjny albo innych dokumentów urzędowych. W razie braku tych dokumentów, potwierdzenie prawa do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego może nastąpić na podstawie dokumentów sporządzonych przed dniem 1 września 1939 r. świadczących niewątpliwie o pozostawieniu takich nieruchomości, a w szczególności orzeczeń sądowych stwierdzających prawo własności, wyciągów z ksiąg wieczystych lub aktów notarialnych.

3. Rozstrzygnięcie decyzji, o której mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) wskazanie osoby, której przyznaje się prawo do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego;
- 2) wskazanie wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego.

4. W uzasadnieniu decyzji, o której mowa w ust. 1, wykazuje się dotychczasowy stan realizacji prawa do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

Art. 6. 1. Wojewodowie prowadzą wojewódzkie rejestry zawierające dane dotyczące:

- 1) decyzji albo zaświadczeń wydawanych na podstawie odrębnych przepisów potwierdzających prawo do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego;
- 2) osób, którym te prawa przysługują;
- 3) stanu realizacji tych praw.

2. Wojewodowie przekazują dane zawarte w rejestrach wojewódzkich Prezesowi Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, który prowadzi rejestr centralny.

3. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2, są prowadzone w systemie informatycznym.

4. Organy, jednostki organizacyjne i agencje, którym na podstawie odrębnych przepisów zostało powierzony wykonywanie uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa, zbywając nieruchomości Skarbu Państwa, są obowiązane do przekazywania wojewodom, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, wypisów z aktów notarialnych, z których wynika zrealizowanie w całości lub w części praw do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego, potwierdzonych zaświadczeniami albo decyzjami. Wypisy te przekazuje się wojewodom właściwym według miejsca położenia nieruchomości oraz wojewodom prowadzącym rejestry, o których mowa w ust. 1.

5. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór rejestrów, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając potrzebę sprawnego przepływu danych i kontroli realizacji praw do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego.

6. We wzorze, o którym mowa w ust. 5, należy określić w szczególności następujące dane osobowe osób, którym przysługują prawa do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) imię ojca;

- 3) numer PESEL;
- 4) adres zamieszkania.

Art. 7. 1. Przy zbywaniu nieruchomości, podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 4, określając warunki zbycia, nie mogą wyłączyć zapłaty ceny nieruchomości albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego w sposób określony w art. 3. Zapłata w takim przypadku może nastąpić wyłącznie przez osobę wskazaną w zaświadczeniu albo decyzji lub przez jej spadkobierców.

2. W razie nabycia nieruchomości na zasadach określonych w ustawie, nie stosuje się przepisów art. 62 i 109 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z późn. zm.²⁾).

3. Kwota odpowiadająca potwierdzonej w decyzji wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego podlega waloryzacji przez zbywcę, zgodnie z art. 5 i 227 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, na dzień zbycia nieruchomości.

Art. 8. 1. Rzeczoznawca majątkowy określa, z zastrzeżeniem ust. 3, wartość rynkową nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego na podstawie dowodów, o których mowa w art. 5 ust. 2.

2. Przy określaniu wartości rynkowej, uwzględnia się ceny transakcyjne uzyskane za nieruchomości podobne do nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego, sprzedawane w Rzeczypospolitej Polskiej w miejscowości porównywalnej pod względem liczby mieszkańców i stopnia urbanizacji do miejscowości, w której była położona nieruchomość pozostawiona poza obecnymi granicami państwa polskiego, z uwzględnieniem różnic w poziomie rozwoju gospodarczego tych miejscowości w 1939 r.

3. Wartość nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego określa się według stanu na dzień ich pozostawienia oraz według cen albo kosztów odtworzenia na dzień wydania decyzji potwierdzającej prawo do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego.

Art. 9. 1. Starostowie przełożą wojewodom, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, potwierdzone kopie zaświadczeń i decyzji, wydanych

przed tym dniem, potwierdzających prawo do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego.

2. Zaświadczenia potwierdzające prawa do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego mogą podlegać weryfikacji w postępowaniu prowadzonym z urzędu przez wojewodę.

3. Do postępowania, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 12 Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 146 § 1.

Art. 10. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.³⁾) w art. 12 w ust. 4 po pkt 16 dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) wartość nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego w części zaliczonej na podstawie odrębnych przepisów na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 368, z późn. zm.⁴⁾) w art. 15 uchyla się ust. 3.

Art. 12. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.⁵⁾) w art. 53 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osobom, o których mowa w przepisach o zaliczaniu na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego, zalicza się wartość pozostawionych nieruchomości, potwierdzoną decyzją albo zaświadczeniem, w wysokości nie większej niż kwota dwudziestu tysięcy złotych, na poczet należności z tytułu:

- 1) ceny sprzedaży przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 2,
- 2) ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości będących przedmiotem zbycia, jako nie stanowiące przedsiębiorstwa mienie przejęte przez Skarb

Państwa po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 212;
- 2) art. 213 otrzymuje brzmienie:

„Art. 213. Przepisów art. 204-211 nie stosuje się do nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, chyba że przepisy dotyczące gospodarowania tym Zasobem stanowią inaczej.”.

Art. 14. Postępowania w sprawach potwierdzania praw do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego, wszczęte i nie zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzi się na podstawie jej przepisów.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 129, poz. 1447, Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 126, poz. 1070, Nr 130, poz. 1112, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1682, Nr 240, poz. 2058 oraz z 2003 r. Nr 1, poz. 15, Nr 80, poz. 717, 720 i 721 i Nr 96, poz. 874.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228, Nr 122, poz. 1315 i 1324; z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253,

Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684, Nr 230, poz. 1922 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391 i Nr 96, poz. 874.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844.

7/7/tg

UZASADNIENIE

Podstawowymi przepisami prawnymi regulującymi aktualnie problematykę uprawnień do zaliczania wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa, zwanymi uprawnieniami „zabużańskimi”, są:

- art. 212 i 213 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z późn. zm.),
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1998 r. w sprawie sposobu zaliczania wartości nieruchomości pozostawionych za granicą na pokrycie ceny sprzedaży nieruchomości lub opłat za użytkowanie wieczyste oraz sposobu ustalania wartości tych nieruchomości (Dz. U. Nr 9, poz. 32 oraz z 2001 r. Nr 90, poz. 999),

Wymieniony przepis art. 212 jest kontynuacją podobnych przepisów zamieszczonych uprzednio w:

- ustawie z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach,
- ustawie z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

Przepisy te doraźnie zresztą modyfikowane miały regulować problematykę uprawnień zabużańskich w okresie przejściowym do czasu wydania odrębnych regulacji prawnych. Zawsze były fragmentaryczne, właściwie sztucznie przyłączane do ustaw regulujących sprawy gospodarki nieruchomościami.

Z regulacjami prawnymi zamieszczonymi w art. 212 i 213 ustawy o gospodarce nieruchomościami korespondowały przepisy prawne zamieszczone w:

- art. 17 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 3),
- art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. Nr 90, poz. 405, z późn. zm.).

Na podstawie wyżej wymienionych przepisów osoba posiadająca uprawnienia zabużańskie mogła nabywać (z zaliczeniem na poczet ceny nabycia, wartości nieruchomości pozostawionych za granicą), nieruchomości Skarbu Państwa przeznaczone na cele budowlane wchodzące w skład zasobów będących w dyspozycji starostów (przed wdrożeniem drugiego etapu reformy samorządowej – kierowników urzędów rejonowych) oraz w dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej i Lasów Państwowych. Nie mogła natomiast nabywać żadnych nieruchomości Skarbu Państwa (zarówno rolnych jak i budowlanych) będących w dyspozycji Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa i Agencji Mienia Wojskowego oraz nieruchomości niebudowlanych (głównie leśnych) będących w dyspozycji Lasów Państwowych. Ponadto na mocy art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.) uprawnienia zabużańskie mogą być realizowane z mienia przedsiębiorstw, w stosunku do których rozwiązano umowy leasingowe przed końcem terminu, na który zostały zawarte. Uprawnienie to przysługuje dopiero od dnia 15 stycznia 2003 r. Analiza sytuacji, jaka powstała w związku z wymienionymi uregulowaniami prawnymi, wskazuje, że realizacja uprawnień zabużańskich była bardzo utrudniona, a najczęściej wręcz niemożliwa. Wynikało to z niewielkiej liczby nieruchomości Skarbu Państwa, które były sprzedawane na wolnym rynku przez starostów, Wojskową Agencję Mieszkaniową lub Lasy Państwowe. Znaczna część tych nieruchomości została bowiem skomunalizowana na rzecz gmin, sprywatyzowana lub uwłaszczona albo była sprzedawana na rzecz osób posiadających odrębne uprawnienia, np. do kwatery wojskowej.

W dniu 19 grudnia 2002 r. Trybunał Konstytucyjny po rozpatrzeniu wystąpienia Rzecznika Praw Obywatelskich stwierdził niezgodność z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej następujących przepisów:

- 1) art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, w zakresie, w jakim wyłącza on realizację uprawnień zabużan w zakresie zaliczania wartości mienia pozostawionego poza granicami kraju, w związku z wojną rozpoczętą w 1939 r., na poczet ceny sprzedaży nieruchomości rolnych Skarbu Państwa,
- 2) art. 213 powołanej w pkt 1 ustawy, w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie art. 212 tej ustawy do nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa,

- 3) art. 17 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz zmianie niektórych ustaw,
- 4) art. 31 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego.

Wyrok Trybunału zaczął obowiązywać z dniem jego publikacji w Dzienniku Ustaw Nr 1 z 2003 r., czyli z dniem 8 stycznia 2003 r. Analiza wyroku Trybunału Konstytucyjnego wskazuje, że wyrok ten spowoduje znaczne skutki dla budżetu państwa. Otwiera on bowiem wszelkie zasoby nieruchomości Skarbu Państwa na potrzeby realizacji uprawnień zabużańskich, w ramach których sprzedaż nieruchomości z wymienionych zasobów następuje nie za gotówkę, ale za okazaniem decyzji potwierdzającej uprawnienia.

Równocześnie są ujawniane przypadki wniosków o przyznanie uprawnień, w których są podawane informacje o rodzaju i wielkości nieruchomości pozostawionych za granicą nie poparte dokumentami urzędowymi i budzące wątpliwości co do ich rzetelności. Dowody potwierdzające rodzaj i wielkość nieruchomości pozostawionych za granicą opierają się głównie na zeznaniach świadków, co dopuszczają obecnie obowiązujące przepisy. Powoduje to obawę, że zaspokojenie wszystkich złożonych wniosków sprawi, że Skarb Państwa zostanie pozbawiony znaczącej liczby nieruchomości, co może utrudnić lub wręcz uniemożliwić realizację innych celów związanych z funkcjonowaniem państwa.

Dlatego też zaistniała pilna potrzeba podjęcia inicjatywy legislacyjnej w celu rozwiązania tego problemu. Podejmując w tym celu próbę ukształtowania przepisów prawnych, należało, z jednej strony, uwzględnić stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte zarówno w sentencji wyroku jak i w jego uzasadnieniu ale, z drugiej strony, także realne możliwości zaspokojenia uprawnień zabużańskich z majątku nieruchomego Skarbu Państwa, który został zmniejszony na skutek m.in. komunalizacji, uwłaszczenia osób prawnych oraz procesów prywatyzacyjnych.

Analiza uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego wskazuje, że Trybunał uznał za niezgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej ograniczenia co do rodzajów nieruchomości Skarbu Państwa przeznaczanych do realizacji uprawnień zabużańskich, natomiast nie stwierdził, że uprawnienia te mają być w pełni ekwiwalentne. Uprawnienia te są prawem majątkowym o charakterze publicznoprawnym i polegają na prawie do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych za granicą na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa. Przy czym

zaliczenie to musi odbywać się w rozsądnych granicach uwzględniających racje ekonomiczne państwa, w tym oczekującą na rozwiązanie kwestię reprivatyzacji, jak również aspekty społeczne tej sprawy. Obecnie obowiązujące przepisy prawne nie przewidują także pełnej ekwiwalentności, a nie zostały przez Trybunał Konstytucyjny zakwestionowane.

Analizując skutki wyroku Trybunału Konstytucyjnego, wzięto także pod uwagę:

- 1) postępowanie, jakie toczy się przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w pierwszej z około 150 zawisłych przed nim spraw zabużańskich (Broniowski przeciwko Polsce); znajduje się ono obecnie w końcowej fazie i według informacji Stałego Przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej w Strasburgu, niebawem można oczekiwać wyroku,
- 2) uchwałę Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami i ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw; projekt ten pozornie wprowadza niewielkie zmiany do art. 212 ustawy o gospodarce nieruchomościami, gdyż proponuje się tylko dopisanie w istniejącym przepisie prawnym wyrazów „lub nieruchomości rolnych”, w istocie jego uchwalenie spowodowałoby bardzo poważne negatywne skutki w zakresie dochodów budżetu państwa ze sprzedaży nieruchomości państwowych; projekt ten, otwierając bowiem możliwość realizacji uprawnień zabużańskich ze wszystkich nieruchomości rolnych Skarbu Państwa, nie zawiera równocześnie przepisów dyscyplinujących sposób dokumentowania tych uprawnień, przepisów ograniczających do realnych możliwości państwa wielkości realizowanych uprawnień oraz wprowadzających ewidencję potwierdzonych uprawnień i ewidencję stanu ich realizacji. Projekt senacki oczekuje obecnie na rozpatrzenie przez sejmową Komisję Skarbu Państwa.

Rozwiązania przyjęte w projekcie

W projekcie ustawy przyjęto, że maksymalna kwota wartości nieruchomości pozostawionych za granicą, która może być zaliczona przy nabywaniu wszelkich nieruchomości Skarbu Państwa, nie może być większa niż 20 tys. zł dla osoby uprawnionej.

Przy formułowaniu tej propozycji, wzięto pod uwagę ustalenia wynikające z układów republikańskich zawartych w 1944 r. pomiędzy Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego a rządami b. republik ZSRR: ukraińskiej, białoruskiej i litewskiej. Z układów republikańskich wynika, że osoby ewakuowane z terytorium ww. republik otrzymają ziemię w rozmiarach przewidzianych ustawą o reformie rolnej. W dekrete z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej określono, że obszar nowo tworzonych gospodarstw rolnych nie powinien przekraczać 5 ha, a w przypadku gospodarstw ogrodniczo-warzywnych nie powinien przekraczać 2 ha. Takie normy obszarowe obowiązywały nie tylko zabużan, ale także wszystkich uprawnionych do otrzymywania gospodarstw rolnych, w tym również wywłaszczonych właścicieli i współwłaścicieli nieruchomości ziemskich przejętych na cele reformy rolnej, którym przysługiwało między innymi prawo otrzymania ekwiwalentu w formie innego gospodarstwa rolnego położonego poza obrębem powiatu, na terenie którego był położony przejęty majątek o powierzchni określonej w przepisach dekretu o reformie rolnej.

Mając powyższe na uwadze, w projekcie przyjęto, że w zamian za nieruchomości pozostawione za granicą będzie można zaliczać na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego każdej nieruchomości Skarbu Państwa bez względu na jej rodzaj, i przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, równowartość nieruchomości rolnej o powierzchni 5 ha, co średnio odpowiada kwocie około 20 tys. zł (art. 3 projektu ustawy).

W projekcie ustawy utrzymano nadal obowiązujące obecnie przepisy prawne stanowiące, że zaliczenie wartości nieruchomości pozostawionych za granicą przysługuje właścicielowi tych nieruchomości albo jego spadkobiercom (wszystkim lub jednemu z nich) – art. 2 ustawy. Zasada ta obowiązuje w przepisach ustawowych nieprzerwanie od 1961 r., ponadto została potwierdzona wyrokami Sądu Najwyższego i wieloletnią praktyką. Zmianie tej zasady byłoby zatem nieuzasadnione, gdyż podważałoby zaufanie obywateli do stanowionego prawa.

Określając w art. 2 projektu ustawy warunki, jakie muszą spełniać osoby uprawnione, uwzględniono postanowienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 1991 r. (III CZP 84/90). Zgodnie z tezą powołanej uchwały „prawo do zaliczenia wartości mienia pozostawionego na terenach nie wchodzących w skład obecnego obszaru Państwa Polskiego przysługuje obywatelom polskim, zamieszkałym w

dniu 1 września 1939 r. na tych terenach, którzy po tym dniu opuścili je w związku z wojną rozpoczętą w 1939 r. i zamieszkują w Polsce.”.

Projekt ustawy zawiera także przepisy uściślające procedury oraz dyscyplinujące udowadnianie faktu pozostawienia oraz rodzaju i wielkości nieruchomości pozostawionych za granicą – art. 4 i 5 ustawy. Jest to szczególnie ważne w sytuacji „otworzenia” dla zabużan możliwości nabywania prawie wszystkich nieruchomości Skarbu Państwa. Wprowadzenie obowiązku przedstawiania dokumentów urzędowych skutecznie zapobiegnie nadużyciom w tym zakresie, dzisiaj jeszcze powszechnym ze względu na przyjmowanie dowodów wątpliwych, np. w postaci zeznań świadków i oświadczeń stron.

Ze względu na to, że realizacja uprawnień zabużańskich będzie następowała wyłącznie z nieruchomości Skarbu Państwa zaproponowano, żeby potwierdzenia uprawnień zabużańskich dokonywał organ administracji rządowej – wojewoda, a nie tak jak dotychczas starosta. Zapewni to większą ochronę majątku państwowego. Zaproponowano także, aby wnioski o potwierdzanie uprawnień zabużańskich można było składać tylko do końca czerwca 2005 r. Wydaje się, że jest to wystarczający czas do złożenia wniosków przez wszystkie zainteresowane osoby, a pozwoli na „zamknięcie” sprawy zaspokajania uprawnień zabużańskich.

Mając na względzie potrzebę stworzenia pełnego i rzetelnego systemu informacji o uprawnieniach zabużańskich oraz o stanie realizacji tych uprawnień, zaproponowano przepisy wprowadzające obowiązek założenia i prowadzenia krajowego oraz wojewódzkich rejestrów osób posiadających uprawnienia zabużańskie. Rejestry te będą prowadzić odpowiednio wojewodowie oraz Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast. Zaproponowano także system przepływu informacji między organami prowadzącymi rejestry, organami potwierdzającymi uprawnienia zabużańskie oraz podmiotami realizującymi te uprawnienia – art. 6 i 9 ustawy.

Wprowadzono normy prawne zabraniające podmiotom gospodarującym nieruchomościami Skarbu Państwa odmawiania sprzedaży albo oddawania tych nieruchomości w użytkowanie wieczyste za zaliczeniem wartości nieruchomości pozostawionych za granicą – art. 7 ustawy.

Ustalono szczególne zasady wyceny nieruchomości pozostawionych za granicą. Podstawę wyceny stanowią dowody załączone do wniosku o potwierdzenie uprawnień. Zasady te są szczególnie ważne, gdyż w przypadku nieruchomości pozostawionych za granicą, nie

można stosować w pełni zasad ogólnych ze względu na brak możliwości ustalenia stanu nieruchomości na dzień pozostawienia mienia na podstawie obecnie dokonanej stosownej wizji na gruncie (z reguły za wschodnią granicą) – art. 8 ustawy.

Ze względu na to, że Agencja Mienia Wojskowego jest płatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych, a zbywanie nieruchomości w ramach uprawnień zabużańskich nie będzie powodowało faktycznego zyskania gotówki (zaliczenie na poczet ceny nabycia wartości nieruchomości pozostawionych za granicą), przewidziano zmianę ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych w kierunku uznania, że zbywanie nieruchomości na rzecz zabużan nie powoduje powstania przychodów.

W projekcie zaproponowano skreślenie wyłączenia możliwości realizacji uprawnień zabużańskich z nieruchomości Skarbu Państwa znajdujących się w dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, która już po wydaniu wyroku przez Trybunał Konstytucyjny uzyskała to wyłączenie na mocy przepisu art. 8 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (art. 11 projektu ustawy). Pozostawienie tego wyłączenia w systemie prawnym pozostawałoby w sprzeczności z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego.

W celu uzgodnienia treści niniejszej ustawy z ustawą z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji zaproponowano zmianę w art. 53 ust. 3 tej ustawy – art. 12 projektu ustawy.

Ze względu na szczególną wagę i dużą wrażliwość polityczno-społeczną tej problematyki, uznano, że należy uregulować wszystkie kwestie związane z realizacją uprawnień zabużańskich w akcie prawnym rangi ustawy. To spowodowało z kolei konieczność znacznego rozbudowania istniejących przepisów prawnych w zakresie wykraczającym daleko poza art. 212 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Dlatego też zaproponowano uchylenie art. 212 oraz zmianę art. 213.

Ze względu na potrzebę pilnego uregulowania sprawy uprawnień zabużańskich zaproponowano, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia – art. 15 projektu ustawy.

Uwzględniając propozycje zamieszczone w projekcie ustawy, dokonano oceny skutków finansowych dla budżetu państwa, opierając się na oficjalnych danych przekazanych przez Ministra Skarbu Państwa, dotyczących liczby złożonych wniosków o potwierdzenie

uprawnień zabużańskich oraz wartości zgłoszonych roszczeń. Dane te zostały zebrane od wszystkich starostów metodą ankiety według stanu na dzień 4 lutego 2003 r.

I. Skutki finansowe wynikające z realizacji uprawnień zabużańskich – około 1,73 mld zł.

Skutki te zostały oszacowane w następujący sposób:

1) wydane decyzje i zaświadczenia:

1) liczba wydanych decyzji i zaświadczeń	– 4 120,
2) liczba skorygowanych decyzji i zaświadczeń (5%)	– 3 910,

2) złożone wnioski o wydanie decyzji:

1) liczba złożonych wniosków	– 82 740,
2) liczba skorygowanych wniosków (10%)	– 74 470,

3) przewidywana liczba osób uprawnionych: $3\,910 + 74\,470 = 78\,380$,

4) skutki finansowe wynikające z wydanych decyzji

i zaświadczeń oraz złożonych wniosków: $78\,380 \times 20 \text{ tys. zł} = 1,57 \text{ mld zł}$,

5) zwiększenie skutków finansowych

z tytułu przewidywanych

nowych wniosków (10%): $1,57 \text{ mld zł} \times 0,1 = 0,16 \text{ mld zł}$,

6) skutki finansowe ogółem: $1,57 \text{ mld zł} + 0,16 \text{ mld zł} = 1,73 \text{ mld zł}$.

II. Skutki finansowe wynikające z obsługi systemu związanego z realizacją uprawnień zabużańskich

1. Koszt opracowania i wdrożenia systemu informatycznego ewidencjonowania uprawnień zabużańskich (opracowanie systemu, zakup sprzętu komputerowego, przeszkolenie osób prowadzących rejestry wojewódzkie i rejestr centralny) – 250 tys. zł.

2. Koszty etatowe:

- 1) dla Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast – 6 etatów i fundusz płac,
w tym:
 - a) 5 etatów – orzecznictwo (II instancja),
 - b) 1 etat – prowadzenie centralnego rejestru uprawnień zabużańskich,
- 2) dla urzędów wojewódzkich – 66 etatów i fundusz płac, w tym:
 - a) województwo dolnośląskie (18 475 wniosków) – 9 etatów,
 - b) województwo zachodniopomorskie (9 163 wniosków) – 6 etatów,
 - c) województwo pomorskie (8 411 wniosków) – 6 etatów,
 - d) województwo mazowieckie (8 006 wniosków) – 6 etatów,
 - e) województwo lubuskie (6 189 wniosków) – 5 etatów,
 - f) województwo śląskie (5 771 wniosków) – 5 etatów,
 - g) województwo opolskie (5 146 wniosków) – 5 etatów,
 - h) województwo warmińsko-mazurskie (4 027 wniosków) – 4 etaty,
 - i) województwo lubelskie (3 929 wniosków) – 4 etaty,
 - j) województwo podkarpackie (3 087 wniosków) – 3 etaty,
 - k) województwo wielkopolskie (2 966 wniosków) – 3 etaty,
 - l) województwo kujawsko-pomorskie (2 345 wniosków) – 3 etaty,
 - m) województwo małopolskie (1 991 wniosków) – 3 etaty,
 - n) województwo podlaskie (1 693 wniosków) – 2 etaty,
 - o) województwo łódzkie (957 wniosków) – 1 etat,
 - p) województwo świętokrzyskie (588 wniosków) – 1 etat.

III. Skutki rozłożone na lata

1. Skutki, o których mowa w pkt I:

- 1) 2003 r. – 300 mln zł,
- 2) 2004 r. – 500 mln zł,
- 3) 2005 r. – 400 mln zł,
- 4) 2006 r. – 300 mln zł,
- 5) 2007 r. – 230 mln zł.

2. Skutki, o których mowa w pkt II:

Ad 1. 2003 r. – 250 tys. zł,

Ad 2. 2003 r. – 72 etaty i fundusz płac – 300 tys. zł.

Jeżeli nie będzie możliwości przyznania ww. etatów z rezerwy na 2003 r. należy potrzeby te uwzględnić przy opracowywaniu projektu budżetu państwa na rok 2004.

8/7/tg

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

związanych z wejściem w życie ustawy o zaliczaniu na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego

1. Cel wydania ustawy

Celem wprowadzenia zaproponowanych w ustawie regulacji jest:

- kompleksowe uregulowanie problemu uprawnień dotyczących mienia zabużańskiego,
- zrealizowanie postanowień wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19 grudnia 2002 r. odnoszącego się do przepisów regulujących sprawę uprawnień dotyczących mienia zabużańskiego.

2. Podmioty, na które oddziałuje ustawa

Projektowana ustawa ma duże znaczenie dla ponad 80 tys. osób, które złożyły wnioski o potwierdzenie uprawnień zabużańskich, realizowanych z majątku Skarbu Państwa.

3. Wpływ na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wejście w życie ustawy spowoduje istotne skutki dla budżetu państwa. Szacuje się, że w latach 2003-2007 ogółem nie wpłynie do budżetu państwa kwota 1,73 mld zł, a ponadto z budżetu państwa będzie trzeba wydać w 2003 r. kwotę 250 tys. zł na opracowanie informatycznego systemu rejestracji uprawnień zabużańskich oraz w 2003 r. lub 2004 r. kwotę 300 tys. zł na fundusz płac, w celu sfinansowania 66 etatów w urzędach wojewódzkich i 6 etatów w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast niezbędnych do prowadzenia tych spraw. Szczegółowe zestawienie dochodów i wydatków budżetu oraz sektora publicznego zawiera uzasadnienie do projektu ustawy.

4. Rynek pracy

Brak bezpośrednich skutków dla rynku pracy.

5. Konkurencyjność wewnętrzna i zewnętrzna gospodarki

Brak bezpośrednich skutków dla konkurencyjności zewnętrznej i wewnętrznej gospodarki.

6. Sytuacja i rozwój regionalny

Brak bezpośrednich skutków dla sytuacji i rozwoju regionalnego.

7. Konsultacje społeczne i informacje o przedstawionych wariantach i opiniach

Projekt ustawy został przesłany do konsultacji:

- organizacjom zrzeszającym zażużan (5 stowarzyszeń),
- zwiążkom zawodowym.

9/7/tg

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH
Prof. dr hab. Danuta Hübner**

Sekr. Min. DH/1891 /2003/DPE/mj

Warszawa, dnia 16 czerwca 2003 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zaliczeniu na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (nr RM-10-60-03) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Jarosław Bętrus

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Pol
Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Infrastruktury

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury
z dnia

**w sprawie określenia wzoru rejestrów zawierających dane dotyczące
zaliczania wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi
granicami państwa polskiego**

Na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 2003 r. o zaliczaniu na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego (Dz. U. Nr ... , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór wojewódzkiego i centralnego rejestru zawierających dane dotyczące:

- 1) decyzji albo zaświadczeń potwierdzających prawo do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego;
 - 2) osób, którym te prawa przysługują;
 - 3) stanu realizacji tych praw,
- stanowiący załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Ilekroć w załączniku do niniejszego rozporządzenia jest mowa o osobach uprawnionych należy przez to rozumieć osoby, którym przysługuje prawo do zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

WZÓR

**REJESTR DANYCH DOTYCZĄCYCH ZALICZANIA WARTOŚCI
NIERUCHOMOŚCI POZOSTAWIONYCH POZA OBECNYMI
GRANICAMI PAŃSTWA POLSKIEGO**

**I. POTWIERDZANIE PRAW DO ZALICZANIA WARTOŚCI
NIERUCHOMOŚCI POZOSTAWIONYCH POZA OBECNYMI GRANICAMI
PAŃSTWA POLSKIEGO**

1. Pozycja rejestru.
2. Dane dotyczące właściciela nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego:
 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) imię ojca;
 - 3) numer PESEL;
 - 4) adres zamieszkania, w tym:
 - a) pierwszy adres zamieszkania po przybyciu do Polski,
 - b) aktualny adres zamieszkania, jeżeli wniosek składa właściciel,
 - c) ostatni adres zamieszkania, jeżeli wniosek składają spadkobiercy.
3. Dane dotyczące osób uprawnionych (w przypadku, gdy osobą uprawnioną jest właściciel nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego przepisuje się dane z kolumny drugiej):
 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) imię ojca;
 - 3) numer PESEL;
 - 4) adres zamieszkania;
 - 5) postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku.
4. Miejsce położenia nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego.
5. Wartość nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego.
6. Oznaczenie dokumentu potwierdzającego prawo do zaliczania wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego:
 - 1) nazwa organu;
 - 2) data wydania;
 - 3) numer dokumentu.
7. Informacje o postępowaniu administracyjnym odwoławczym oraz postępowaniu sądowym:
 - 1) data i numer decyzji;
 - 2) data i sygnatura akt wyroku sądu administracyjnego oraz rozstrzygnięcie.

II. REALIZACJA UPRAWNIENÍ NA PODSTAWIE USTAWY O ZALICZANIU NA POCZET CENY SPRZEDAŻY ALBO OPŁAT Z TYTUŁU UŻYTKOWANIA WIECZYSTEGO NIERUCHOMOŚCI SKARBU PAŃSTWA WARTOŚCI NIERUCHOMOŚCI POZOSTAWIONYCH POZA OBECNYMI GRANICAMI PAŃSTWA POLSKIEGO

Dane dotyczące:

- 1) podmiotu zbywającego nieruchomość;
- 2) daty realizacji praw do zaliczenia nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego;
- 3) oznaczenia nabytej nieruchomości;
- 4) ceny nabytej nieruchomości.

III. INFORMACJE O REALIZACJI UPRAWNIENÍ PRZED DNIEM WEJŚCIA W ŻYCIE USTAWY O ZALICZANIU NA POCZET CENY SPRZEDAŻY ALBO OPŁAT Z TYTUŁU UŻYTKOWANIA WIECZYSTEGO NIERUCHOMOŚCI SKARBU PAŃSTWA WARTOŚCI NIERUCHOMOŚCI POZOSTAWIONYCH POZA OBECNYMI GRANICAMI PAŃSTWA POLSKIEGO

Zakres danych analogiczny jak w części II.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie określenia wzoru rejestrów zawierających dane dotyczące zaliczania wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego jest wykonaniem upoważnienia ustawowego, o którym mowa w art. 6 ust. 5 ustawy o zaliczaniu na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego (Dz. U. Nr ... , poz.).

Rozporządzenie określa wzór prowadzenia centralnego oraz wojewódzkich rejestrów, które będą zawierać kompleksowe dane o osobach, którym przysługują uprawnienia zabużańskie oraz o stanie realizacji tych uprawnień. Stworzenie tych rejestrów jest niezbędne ze względu na potrzebę istnienia rzetelnego i pełnego systemu ogólnopolskiej informacji o uprawnieniach zabużańskich, co pomoże zapobiec występującym w przeszłości nieprawidłowościom w zakresie realizacji tych uprawnień. Ze względu na to, że rejestry będą prowadzone w systemie informatycznym, ułożenie wzoru w formie tabel z określonymi z góry rubrykami nie było możliwe. Dlatego też określając w projekcie rozporządzenia wzór rejestrów ograniczono się do podania układu i zakresu treści.

Obowiązek założenia rejestru centralnego ciąży na Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, natomiast rejestrów wojewódzkich na wojewodach. Z punktu widzenia prowadzenia rejestrów istotne jest, że będzie zapewniony informatyczny system przepływu informacji pomiędzy organami prowadzącymi rejestry, organami potwierdzającymi uprawnienia zabużańskie oraz podmiotami zbywającymi nieruchomości Skarbu Państwa. Dlatego też rejestr centralny i rejestry wojewódzkie będą zakładane według tego samego wzoru. System ten pozwoli na osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie sprawiedliwego i sprawnego realizowania uprawnień zabużańskich.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu państwa. Skutki w tym zakresie wynikają z ustawy o zaliczaniu na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego. Z uwagi na zakres przedmiotowy rozporządzenia jego wejście w życie nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.